

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Măsurorile în franciză nu se primesc.
Manuscrisurile nu se returnează.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai primești în Viena R. Hoss, Haasenstein & Vogler (Oldi, Maske), H. Schalek, Alois Herold, M. Duke, A. Oppelich, J. Domsberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Doube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie garmond pe o colină 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 10 cr. v. a. s. 30 ba. L.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în fiș-careți
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a. s. 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 82.

Brașov, Joi, 15 (27) Aprilie

1893.

Brașov, 14 Aprilie v.

In marea adunarea a catolicilor, ce s'a ținut Dumineca trecută în Comorn, sub președința contelui Nicolau Eszterhazi, popoulul a strigat: Nu ne trebuie căsătorie civilă, ci ne trebuie pâne.

Aceste strigăte caracterizează situațiunea, ce s'a creată poporațiunii din acest stat prin politica bisericească așa zisă „liberală” a guvernului unguresc.

Dacă și Ungurii strigă astfel, arătându, că stăpânirii nu-i este atât de bunăstarea poporațiunii, câtă mai mult de aceea, ca să ducă în deplinire politica sa, ce nu corăspunde nici trebuințelor, nici dorințelor acestei poporațiuni, atunci ce să dăcă ore poporele nemaghiare, cari în toate privințele sunt scurtate și ne'ndreptățite?

Guvernamentalul „Pest. Lloyd” recunoșce, că bunăstarea materială a poporului este un postulat de frunte. Dér, dăce acest diar, cari sunt presupunerile unei prosperități economice a țerei? Mai întâiu, răspunde el, prosperitatea atărnă dela consolidarea raporturilor naționale, dela buna înțelegere pe câmpul activității culturale și dela susținerea neștirbită a autorității statului.

Oamenii guvernului cred, că acestea se pot dobândi numai cu ajutorul legilor și a reformelor lor șuchiate. Noi credem, din contră, că pe această cale se vor produce chiar efecte contrare, stricătoare și periculoșe intereselor de consolidare ale statului, și vedem, că și partea cea mai mare a poporațiunii maghiare este de aceeași părere, cel puțin în ce se atinge de reformele politice bisericești ale guvernului.

„Pacea în țară este periclitată și s'a creat o situațiune foarte gravă prin aceea, că ireligioșitatea generală și omnipotența sta-

tului prind mereu rădăcină. Timpul, în care totul se face numai din poftă de câștig, este primejdios. De aceea catolicii trebuie să fiă solidari și să lupte pentru drepturile lor.”

Așa a vorbit contele Eszterhazi cătră cele cinci mii de ascultători ai adunării dela Comorn, și cu aceste cuvinte el a declarat război liberalismului, ce-l profesă cei dela putere.

Nu voim să cercetăm, cari sunt scopurile fățișe și cari cele ascunse ale agitațiunii catolicilor din Ungaria, dăr cumcă în împrejurările de față protestările lor află un răsnet puternic în toate părțile, este un fapt necontestabil.

Nemulțumirea cu politica guvernului este atât de mare pretutindeni, la toate poporele și confesiunile, încât de astă-dată catolicii din Ungaria au un rășim puternic în această nemulțumire generală.

Cei întruniți la adunarea din Comorn au și fost conșcii de acesta, și de aceea ei au atins și cōrda asupra materiale a poporațiunii, accentuând între altele, că țeranul trebuie singur să pōrte sarcina grea a dărilor; pe când speculanții dela burse, cari câștigă cu sutele de mii, nu iau parte de loc la sarcinile publice, și altele.

Au dăr dreptate cei dela putere să privăcă cu ne'ncredere și cu îngrijire la mișcarea opozițională a catolicilor unguri.

De-ocamdată, cu totă iritațiunea, ce domnește în stat din cauza reformelor vătămătoare, ce se pregătesc, guvernul pare a fi hotărât să nu cedeze întru nimic și, precum se anunță, în zilele acestea va și debuta cu prezentarea unei părți din proiectele de

lege, cari au cauzat nemulțumirea generală.

Viitorul cel mai apropiat va arăta, decât cutezarea guvernului va duce la triumful, ori la căderea lui.

CRONICA POLITICA.

— 14 (26) Aprilie.

Ne aducem aminte, că într'o ședință din Martie a comitetului congresului demografic din Budapesta, contele Karolyi Pista a făcut propunerea, că decât Maj. Sa va primi protectoratul, atunci președinția congresului să nu se ducă la Viena, ca să mulțumescă Maj. Sale pentru acesta, ci se aștepte până monarhul va veni la Budapesta. Propunerea acesta a fost primită cu „eljeu” urd din partea membrilor comitetului congresului. Cestiunea acesta s'a ventilat și prin foile vieneșe și de curând „Vaterland” ni-a adus șoarea, că cu totă stângăcia lui Karolyi Pista, membri comitetului congresului s'au dus la Viena. O telegramă a semioficiosei „M. E.” aduce șoarea, că monarhul i-a și primită în audiență la 24 Aprilie n., „cu deosebită simpatie și blăndețe”. Majestatea Sa, ascultând rugarea comitetului, a primit să fiă protectorul congresului, dăr fiindcă nu va merge la Budapesta în persoană, își va trimite un locuitor. Monarhul, dăce „Budapesti Hirlap”, a ocolit ori ce alusiune politică, și, contra obiceiului, a dat audiență fără ca acesta să se fi insinuat la cancelaria cabinetului. „Magyar Hirlap” însă nu este mulțumit de loc cu acesta, dăcându, că este un semu rău, că Majestatea Sa nu vine la Budapesta nici chiar fiind invitat; — prin urmare toate au rămas în vagoșul lor vechiu, că adevă, „regele e mănăscu.” — În legătură cu acesta etă ce i se telegrafiază numitei foi din Arad: „Arad és Videdek” aduce șoarea din izvorul cel mai sigur, că regele va lua parte la manevrele corpului VII din armată, ce se vor ține în comitatul Aradului, dăr

în orașul Arad nu și va pune piciorul; monarhul nu va primi nici o deputațiune, fiă civilă, fiă eclesiastică. — Din parte-ne aflăm de prisos ori ce comentară la aceste șoiri de rău augur pentru șovinismul maghiar ajuns la paroxisim.

Nu de multă ministrul de honveșt br. Fejervary, care este general activ în armata comună, a comandat pe Schmelz (câmpul de paradă) în Viena un regiment din armata comună și a defilat cu el înaintea Maj. Sale. Deputatul Ugron a amintit acesta în ședința de Sămbătă a dietei, întrebându, cum se pōte ca un ministru al țerii unguresc, să fiă supus organelor ministeriului comun de război, căci decât br. Fejervary ar fi comandat rău, ar fi fost pedepsit. Cum se pōte uni acesta cu veda unui ministru unguresc? — Br. Fejervary fiind general în activitate este supus ordinelor ministeriului de război comun, prin urmare stă sub puterea disciplinară a celui minister. Foile opoziționale mai găsesc, că ca militar activ Fejervary nu putea fi nici ales și cu toate acestea a fost deputat.

Din Viena vine o șoare telegrafică de mare importanță politică și care a stărnit senzația nedescriptibilă nu numai în cercurile diplomatice vieneșe, ci și în poporațiunea capitalei austriace: La 24 Aprilie, n. monarhul Francisc Iosif a făcut o vizită la Giers ministrul rusesc de externe. Părerea generală este, că vizita acesta s'a făcut cu scop de-a înprășia neliniștea cerurilor politice rusești pricinuită prin primirea ce i s'a făcut lui Stambulov la Viena. Vizita Majestății Sale la diplomatul rusesc a ținut 20 de minute, dăr nimic nu se șoie despre ce a decurs conversația. Firea lucrului însă ne spune, că vizita acesta are o deosebită importanță din punct de vedere politic, căci rar se întâmplă ca monarhul unui imperiu să mērgă la un diplomat străin, când

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Impresii de călătorie.

Nu visitasem nici odată Buovina cu pozițiunile ei încântătoare. Voiam dăr cu ori ce preț să-mi întoșesc lucrurile astfel, ca ruta mea de călătorie să atingă această frumōșă grădină, odinioară a Moldovei.

Plecându dela Dorohoiu, după o cale de 4 cēsuri cu trenul, ajunsei la Verești, stațiune a călei ferate, care pōrtă același nume cu comuna în apropierea căreia se găsesc. Verești este importantă prin împrejurarea, că de aici se ramifică spre nord-ost linia ferată Leosda-Dorohoiu, ér spre nord-vest o altă, care atinge granițele Bucovinei.

După un popas de 4 cēsuri indispensabil de făcut pentru ori care călător, am luat trenul accelerat ce venea dela Pascani și sēra la 10 ore mă aflam deja la Burdujeni romănesc, gata de-a trece granița Romăniei.

Burdujeni este o comună urbană nu tocmai mare, căci jumătate aparține

Bucovinei, — care politicesc alcătuind prin vitregimea timpurilor, o provincie austriacă, pōrtă și această parte deslipită de trupul său romănesc, același nume, numai cu deosebire, că se chiamă Burdujeni nemțesc. Intre altele, pe când mă dedeam jos din vagon pentru a aștepta formarea noului tren austriac, găsesc plimbându se pe peron o damă cam impacientă, care arunca priviri îngrijate în stanga, căutându cu deosebită atențiune la mișcările vameșilor și funcționarilor romăni dela gară. Era o nemțică dela Viena, care venea în țară pentru a face pe dama de companie într'o familie aristocratică din Botoșau. Se cunoșcea la distanță, că este una din acele elemente heterogene, cari imigrăză pe fiă-care an cu droia, nu din simpatia ce i-ar insufla dōră țera din a cărei pâne vră ca să trăiesc, ci pentru simplul motiv, că aici este mai mare „Verkehr”-ul ori „Geschäft”-ul, cum ar dăce buni-ora fii lui Israil. Aceste lucruri le-am aflat chiar din gura ei, după ce ușurat de bagagiul împovorător, mă aședasem la aceeași masă cu dēusa. Cēsul de popas, până la plecarea tre-

nului, mi-a dat destul timp pentru a intra în o mai amănunțită conversație cu noua mea cunoștință, d'altfel destul de presentabilă, însă ceremonioșă și plină de etichetă. Nu s'ar put dăce, că înfățișarea ei prezenta ceva caracteristic; aceleași trăsuri comune, aceleași intonațiuni cadente în vorbă și totă aceleași maniere, ce caracterizează de minune pe ficele lui Arminius.

— D-vōstră sunteți Romănu, d-le, se adresă nemțica într'un târziu cătră mine.

— Da, d-șōră, așa este, sunt Romănu și încă Romănu neaș.

— Sunteți pōte guvernor în vre-o familie romănescă din țară?

— M'a ferit Domnul de-a bătători asemenea ingrate cariere, fi răspunsei măhnit vędându, că mă socotesce om de tagma ei.

Și cu câtă mă ingrămădea mai mult ou întrebările ei despre Romănia și raporturile sociale-culturale și economice ale ei se put vedea, că pe lângă o totală ignoranță asupra raporturilor Romăniei, mai una în spiritul său și o rea voință pornită contra țerii, a cărei

protecțiune și ospitalitate vine s'o cēră. Așa sunt de obicei toți străinii, cari vin a se opoși în Romănia, dăr cu deosebire Germanii: îngămfați, inohipuiți unind sarbēdul lor umor cu cea mai caracteristică, dăr tot odată și cea mai greșōșă aroganță. Nu odată mi s'a întâmplat, ca în călătorie ce făceam cătră Ardeal să am la intrarea mea în statul austro-ungar fel și fel de observațiuni malițioșe și sfrontate reflexiuni la adresa Romăniei și a poporului care o locuesce, din partea chiar a streinilor de nemul nostru, cari ca nișce vampiri îi sug sängele și mēdua. Și erăși nu odată, ne mai putēnd suferi o asemenea situație, trebuia vrēnd nevrēnd să mă cert cu acești obraznici clevetitori, cari cărteau cu atăta nerășinare în contra generōsei țeri ce le-a dat ospitalitatea pe timpul oātă au petrecut în trēnsa. De Unguri, ce se dăcu? Sēcuii lor, cari petrecu ani întregi prin țară, fiă ca birjari, fiă ca rēndași sēu slujitori, de îndată ce simțesc apropierea trenului de Predeal, ei din blăjini și slugarnici ce erau, devin pe neașteptate vorbăreți și îndrășneți și câtă

acesta se află chiar în capitala aceluiași monarh. Dăru nu numai monarhul nostru, ci și ministrul de externe al Austro-Ungariei, contele *Kalmoky*, a făcut vizită lui Giers, vizită, care a ținut cel puțin 1 oră.

Din dieta ungară.

În ședința dela 24 Aprilie n. raportorul Hegedüs Sandor prezintă dietei spre dezbateră proiectul de buget. Din incidentul acesta au vorbit mai mulți opoziționali, cari au criticat aspru stările de lucruri, ce există aci în Ungaria.

Helgy Ignacz dăse, că opoziția are datoria de-a cerea toate modurile posibile, ca stările aceste să fie vindecate. Luă apoi sub critică toate portofoliurile ministeriale. La sfârșit dăse, că nu primesc bugetul.

Horánszky Nándor: Activitatea dietei nu e normală. Causa răului este, că independența statului maghiar nu se află în situația în care ar trebui să se afle. „Națiunea” vede, că nici politica cea mai sfântă și mai bună nu se poate valida și că nu este atentat, care ar putea fi împiedecat pe cale normală. (*Beöthy*: Toate se pot comite la noi nepedepsit!) În activitatea dietei nu se valorizează interese etice, morale, ci interese de putere și succesul guvernului e sigur chiar și atunci când pe cale imorală caută să-l ajungă.

Oratorul vorbește apoi despre armată. El dăse, că cinstesc armata, dar întreabă, ca ore armata recunoaște *statu maghiar*? Cităse din o carte a „Reichskriegsminister”-ului, al cărei cuprins cuprinde următoarele titluri: „Für Königsreiche und Länder”, apoi următoarele: Böhmen, Steiermark, Tirol, Schlesien, Galicien, Ungarn, Croatien, Slavonien etc. Întreabă deci pe ministrul președinte, cum se unesc acesta cu paritatea dintre Austria și Ungaria...

Se plânge apoi, că Ungarii n-au armata lor, că caracterul dinastiei nu este național, și se întreabă: Decă nu avem armată independentă, cum vom putea avea istoria națională, gloria națională? Asta se va putea, numai decă armata din Ungaria va fi maghiară în limbă și spirit...

Hollo Lajos, luând cuvântul vorbește despre politica bisericească a guvernului, pe care o condamnă în termeni aspri. Spune apoi, că e rușine, că bărbății dela guvern trebuie să meargă în capitala unei țări străine, unde trebuie să conferescă cu bărbăți de statu străin, când vrău se introduc vreo reformă.

Vorbi în fine ministrul *Weckerle*, care răspundând lui *Hollo* cu privire

ce au pășit în gară nu-i mai cunosc. De unde până aci își vorbeau fără întrerupere și cu simpatia limba românească, îndată ce trecu grăuța țării, firea li se schimbă, ca la un ordin dat începând a conturba liniștea aerului cu ungarăscă loră hodorogită și isuportabilă auzului...

Dăr lăsându-lă o parte atât pe nemțoșii mei, care luase trenul spre Botoșani, cât și reflexiile în cari mă adăncisem fără să vrău, voiu relua firul povestirii mele un moment întrerupte.

Dela Burdujeni, nu departe peste frontieră, se zărește gara Ițcani, precum și comuna mică cu același nume. Ițcanii este sătulețu, mai bine dăsu o colină lângă gara cu același nume, formată în partea ei cea mai mare din meșteșugari și industriași, cari în timpul edificării gărei se adăpostiseră în niște cantine improvizate, din cari apoi a rezultat însuși satul Ițcani. Gara este foarte mare și frumoasă; într'ensă e instalată și biuroul vamal austriac și este însemnată mai cu seamă prin împrejurarea, că de aci se ramifică cele două linii mari ferate ale doatului Bucovinei: linia Ițcani-Câmpulung și Ițcani-Cernăuți.

la politica bisericească dăse, că nu doresce dela d-nii deputați decăt puțină răbdare și le va arăta, că proiectele sale bisericești sunt de o necesitate vitală și aceste proiecte vor fi așternute dietei spre dezbateră cât mai curând.

SCRIRILE ȚILEI.

14 (26) Aprilie.

Sinodul archidieceșan din Sibiu. Sâmbăta la 6 1/2 ore p. m. și-a terminat sinodul archidieceșan lucrările. În vorbirea de încheiere Escelenția Sa I. P. S. D. arhiepiscop și metropolită Miron Romanul a mulțămît d-lor deputați pentru zelul, stăruința și energia, cu care au luat parte la lucrările sinodale le-a pus vedere, că cu aceeași stăruință zel și energie să lucreze și în cercurile, în cari trăiesc, după ce se vor întoroe la ale sale, pentru prosperarea biserice și binelui nămului nostru. Implo-rând darul bunului Dumnezeu peste lucrările sinodului și ajutorul Lui în toate acțiunile noastre creștinesci, declară sesiunea sinodală de încheiată.

—x—

Inventarul averii lui Gr. T. Brătianu. Sâmbăta și Duminica trecută s'a procedat la facerea inventariului averii și a lucrurilor mult regretatului Gr. T. Brătianu, de cătră frații defunctului în prezența membrilor Ligei culturale. Contrar așteptărilor tuturor, nu s'a putut găsi nici urmă de v'r'un testament, de ore-ce morțea a surprinsă prea fără de veste pe Gr. T. Brătianu. În consecință, întreaga sa avere rămâne ase împărți între frații săi, cari, se dăce, că vor dărui Ligei culturale însemnata bibliotecă, ce dănsul o avea.

—x—

Starea sămănturilor. Timpul schimbăcios și rece din primă-veră acesta a stricat mult sămănturilor. Din comitatul Mureș-Turda se scrie, că mai bine de șase săptămâni timpul continuă a fi rece ca și erna, peste nopte pământul îngheță cum se cade; în dimineața de 19 Aprilie erau înghețate chiar și riurile. În urma acesta sămănturile de toamnă s'au nimicită aproape total. Nu mai puțin îngrijitoare sunt și scrierile sosite din cele-alte părți ale țerei. Este generală plângerea, că timpul secetos și înghețurile de peste nopte au slăbit sămănturile în mod simțitor, pe alocurea le-a nimicită total.

—x—

Monetele de argint de 1 fl. și de 25 cr. v. a., vor fi scose cu totul din circulațiune la 1 Iunie 1893. De aceea aceste monete se vor mai putea întrebuința în comunicațiunea priată în valoarea lor nominală numai până la 31

Odată ajuns la Ițcani n'aveam decăt să-mi dau la reviză bagajul și apoi să-mi scoțu biletul până la Câmpulung, deoree intențiunea mea era să străbat în Transilvania prin această parte a Bucovinei. Dăr atunci, unde rămân Sucéva, vechia capitală a Moldovei cu cetatea lui Ștefan cel Mare, mărturia timpurilor de gloriă și mărire românească? Fiind că distanța dela Ițcani până la acest oraș este numai 1/2 oră cu trăsura, imi propusei să o vizitez cu totu prețul. Și cine ore, aflându-se în apropierea ei nu s'ar abate să o viziteze și numai pe un timp câtă de scurtă? Care Român ar pute să-și rețină palpitările inimii sale apropiindu-se de vechia capitală a Moldovei. Sucéva! Câte vedenii scumpe, câte amintiri dulci nu se redesteaptă în sufletul nostru la auzul acestui nume de glori! Aici își petrecuse țilele de triumf și bucuria spaima Turcoilor, eroul creștinătății, biruitorul Leșilor și al Ungurilor, cea mai măreță figură în totă istoria noastră națională, Ștefan Vodă!

(Va urma)

Mai 1893. Tote caselle și oficiile c. și r. sunt însărcinate a primi aceste monete ca solviri până la 31 Iulie 1893, nu au însă voie de a-le emite mai departe. Cu expirarea acestui termen expiră și datorința statului de a mai primi aceste monete, cari se vor pute schimba pe la privați însă numai cu cel mult două treimi ale valorii nominale.

—x—

Biblioteca universității din București. Pentru a da o idee de frecență bibliotecii reproducem din „Constuționalul” notița următoare: „Direcțiunea bibliotecii centrale din București publică un tablou de numărul cetitorilor ce s'au prezentat în cursul unei Martie trecută la bibliotecă, precum și de numărul și felul cărților consultate în această interval. În cursul unei Martie s'au prezentat la biblioteca centrală 646 cetitori și s'au consultat 995 cărți repartizate cam astfel: Reviste 148, Istorie și Cronologii 143, filosofie 141, literatură și critică 89, jurisprudență 64, matematici 59, dicționare și nomenclature 42, teatru 30, gramatică și stilistică 29, poezii și artă poetică 28, istorie naturală 28. Printre cărțile mai puțin consultate se numără cele de agricultură și economie domestică, geografie și etnografia, literatură și pedagogică.”

—x—

D-lă Gavrilă Musicescu, profesor la conservatorul din Iași, și cunoscut în părțile noastre prin concertele corului metropolitan, condus de d-sa, și-a ținut cu succes țilele trecute, înaintea juriului facultății de drept ieșene, teșă sa de licență. Subiectul teșei este: „Separațiunea patrimoniilor”.

—x—

Sultanul și prințul Bulgariei. „N. Wiener Tagblatt” află din sorginte diplomatică, că Sultanul a felicitat și el în mod cordial pe prințul Bulgariei cu ocaziunea cășătoriei sale. Diarulă daugă, că noii cășători vor sta câteva țile la Constantinopol, unde prințul va prezenta Sultanului pe prințesa.

—x—

Necrolog. Florica Ardeleanu, nasc. Palladi, soția d-lui profesor gimn. Coriolan Ardeleanu din Beiuș, a reposat la 23 Aprilie n. c. în ziua și ora aniversării a 28-a a nascerei sale și în al 7-lea an al cășătoriei. O jălesce în tristatul soț cu trei fiice ale sale; Antoniu Palladi, par. gr. c. în Finiș, ca tată, și alte numeroșe rudeni. — Fiă i țărâna ușoră.

—x—

Logodnă. D-lă *Terentiu Moga*, cleric abs., s'a logodit cu d-ra *Măriora Vasadi* din Cheresig. — Fiă în césu cu noroc!

Nazarenismul în comitatul Aradului.

Cetitorilor nostri le este cunoscut, că în părțile bănățene, mai ales însă în comitatul Aradului, a început a se încuiba aci, colo și printre poporul nostru „nazarenismul”. Impregiurarea acesta a început să producă serioșe îngrijiri în sinul clerului român din acele părți, ba P. S. S. Episcopul Aradului, *Ioan Meșianu*, a dat în cauza acesta și o circulară cătră preoți, în care cere, ca aceștia să studieze și să arate pe de-o parte cauzele, cari au putut face accesibil „nazarenismul” în sinul poporului nostru, ér de altă parte să propună mijlocele, ce le cred mai potrivite pentru stărpirea acestui rău.

În urma acestei circulare, preoții români din protopopiatul Aradului, în conferența ținută la 15 (27) Februarie c. în Peșca română, sub presiul d-lui protopop *Moise Bocșanu*, au discutat cu mult interes cauza ivirii „nazarenismului” și au ajuns la următoarele conclusioni, pe cari le reproducem în estras din protocolul, ce ni s'a pus la dispozițiune cu privire la decursul memoratei conferențe preoțesce:

Mai întâiu de toate, conferența nu găsește temeinică presupunerea, că preoțimea noastră prin vro-o neglijiare a datorinței sale ar fi contribuită indirectă la ivirea „nazarenismului” în poporul nostru. Causa ivirii „nazarenismului” în poporul nostru este a se căuta în deșă atingere a poporului cu străinii și mai ales cu muncitorii străini, cari sunt adăpați cu idei socialiste, ér pentru socialisti, cea mai accesibilă dintre religiuni este „nazarenismul”. Repede lățire a „nazarenismului” o promovă deșă comunicațiune prin calea ferată și îmălțirea fabricelor și mașinilor de totu soiul, unde se întâlnesc muncitorii diferitelor confesiuni și națiuni.

Promovă înclinarea spre „nazarenism” și împrejurarea, că mai ales preoțimea inferioară de pe la parochii, unde în urma „Statutului organic” mai ales s'a luat dela preoți dreptul și puterea hierarhică, de a fi în fruntea conducerii, ea e lipsită de putere, și prin urmare, și de autoritatea necesară.

Ca mijlocele cele mai potrivite, ce ar fi a se lua contra „nazarenismului”, conferența recomandă între altele:

- 1) Studiul mai intensiv al religiunii în școala populară și în școala de repetițiune;
- 2) Introducerea strictă a școlilor de repetițiune și adulți sub supraveghiarea preoților;
- 3) Ameliorarea studiului teologiei la institutul teologic din Arad prin îmălțirea cursurilor;
- 4) Preotul la toate ocaziunile să desvölte în popor simțul de pietate cătră religiunea străbună și să-și justifice în toate direcțiunile drepturile preoțesce, conform canoanelor;
- 5) Toți preoții aflători într'o comună să fie invitați la toate ședințele comitetelor parochiale, pentru a-și da votul lor informator;
- 6) Pe câtă e cu putință să se reducă numărul preoților parochii și beneficiul parochiilor reduse să se destineze pentru îmbunătățirea sortii celor rămași; ér pentru a curma confuziunile dintre preoți acum coordinați, să se introducă subordinațiunea, etc. etc.

Cu totul conferența și-a reasumat dorințele sale în vreo 20 de puncte, prin cari se țintesc mai ales la mărirea și ocrotirea vașei preoțiilor rurale, care este indispensabilă pentru un conducător și povățitor al poporului. Mărindu-se vașă preoțiilor înaintea poporului, prin acesta ei vor fi puși în poziția, de-a putea mai cu efect apăra poporul de influința unor secte străine, precum este și „nazarenismul”.

Nunta de argint a părechei regale italiene.

Din Roma se telegrafiază cu data de 22 Aprilie:

Orașul întreg este împodobit și foarte animat. Dimineața s'au tras 101 tunuri. S'a cântat liturgia la capela palatului. Regele, regina și oșpeții princiarii străini au asistat.

Regele a primit biurourile Camerilor. El și-a exprimat profunda bucuria de a se vedea încunjurat de un așa mare devotament și o așa mare iubire. El resimte o mândrie patriotică că amicul și aliatul său, împăratul Germaniei, împărătesa, toți prinții și reprezentanții statelor străine sunt martori la acesta. Acești auguști oșpeți au venit la Roma pentru a da Italiei și Regelui ei probe de simpatia și stimă. Regele a adăogat: „Patria scie, că Eu și familia Mea trăim din viața sa și gândirile noastre sunt consacrate fericei sale”

La 5 ore municipilitatea din Roma a venit la Quirinal în trăsuri de gală, procedate de geandarmi călări și urmate de cinc sute asociațiuni ale orașului și ale provinciei din Roma. O demonstrație imponentă și entusiastă a avut loc dinaintea palatului. Când suveranii s'au prezentat la balcon cu primarul și ajutorii sale, s'au produs grandioșe ovațiuni. S'au aruncat în aer dela

Quirinal porumbei călători, care să ducă în provincie o expresiune a serbării Oraziunilor și defilarea asociațiilor au durat 2 ore, în timpul cărora suveranii au rămas în balconi.

La 8 oseri a avut loc un prânz de gală la palatul de 220 coverte. Regele Humbert avea la dreapta sa pe împărătesa Germaniei și apoi pe marea duce Vladimir; la stânga sa pe regina văduvă a Portugaliei și pe ducele de York. Regina avea la dreapta sa pe împăratul, apoi pe ducesa d'Aosta și pe prințul George al Greciei; la stânga sa pe arhiducele Rainer și marea ducesă Vladimir.

Regele a pronunțat în francezesece un toast pentru a mulțumi sumpului său frate, împăratului Wilhelm, împărătesei, prinților rude, amicilor și aliaților, că au venit să ia parte la emoțiunea acestei zile „Regina și eu am primit urările lor, ca o garanție a fericirii pentru noi, pentru casa noastră și pentru poporul nostru. În numele meu și al Reginei beau în sănătatea suveranilor și șefilor de stat, ai căror reprezentanți ne-au adus urările și felicitările lor. În acest moment musica a intonat imnul prusian.

Impăratul Wilhelm a răspuns în nemțesece, exprimând în numele său și al împărătesei mulțumiri pentru magnifica primire, ce li s-a făcut din partea Regelui și Reginei Italiei, de către locuitorii Romei și ai întregii Italie. El vede în această primire o nouă garanție a amicitiei personale, ce Regele Humbert a mărturisit tatălui său și moșului său și care a transmis-o asupra lui. El a exprimat de asemenea, în numele augustilor oșpeți intruși, cele mai sincere mulțumiri pentru călduroasa primire ce Majestatele lor le făcuseră. „Ei sunt toți profund mișcați de a vedea poporul întreg asociându-se la serbarea de familie a regelui său. Ei fac toți urări pentru ca protecțiunea și binecuvântarea cerescă să vegheze totdeauna asupra Majestaților lor și asupra casei regale pentru fericirea Italiei și a Europei. Impăratul a terminat discursul în italianesece: „Beau în sănătatea Majestaților lor Regele și Regina Italiei. Musica a cântat imnul italian.

Străzile sunt înțesate de lume. Orașul este iluminat în mod strălucit. Regele a acordat amnestia pentru ore-cari deliote, pentru desertări de soldați și de marii și a făcut remise la ore-cari amende.

Telegrame din totă Italia anunță, că pretutindeni nunta de argint a fost sărbătorită prin salve de artilerie, prin manifeste ale municipalităților, prin petreceri publice, casele pretutindeni împodobite, școlile și bursele închise. Municipalitățile au trimis felicitări.

Cestionariu istoric*)

de
Nic. Densușianu.

(Fine).

Instrucțiuni pentru domnii referenți.

1. Nu se cere de loc, ca D-nii referenți să răspundă la toate întrebările cuprinse în chestionariu; din contră D-nii referenți sunt rugați să răspundă numai la chestiunile, despre cari pot să ne dea o informațiune pozitivă.

2. De asemenea nu e de lipsă, ca D-nii referenți să mai repeteze încă o dată în răspunsurile sale textul întrebărilor din chestionariu. Referenții vor avea să amintescă numai numărul întrebării din chestionariu, și apoi vor urma de a dreptul cu informațiunea sau cu tradițiunea, ce ni-o pot da.

3. Numele proprii de persoane și localități se vor scrie pe cât se poate de

legibil. Ca nu cumva însă să existe vre-o indoială cum se pronunță pe acolo diferitele nume proprii ori cuvinte românești necunoscute în alte părți, D-nii referenți sunt rugați să întrebunzeze în rapoartele Domniei-lor ortografia Academiei române, adică litere cu semne pentru auzite vocale și consonante, anume: *ă, â, ê, ê, î, ô, ă, ș, ț*. Așa de exemplu dâșii vor scrie *Șerbeni* nu *Sierbeni*, *Tebea* nu *Tiebea*, etc.

4. D-nii referenți vor aminti tot-de-una în răspunsurile sale numele, conumele, etatea și locuința persoanelor, de la cari au cules vre-o informațiune sau tradițiune.

5. În ce privește modul practic cum au să fie consultați *omenii bătrâni* asupra acestor întrebări, noi însemnăm aici următoarele:

a) D-nii referenți vor chema la dâșii acasă, ori în localul școlii, sau la primăria, *doi omeni mai bătrâni din sat*, despre cari se știe de comună azolo, că dâșii au mai multe cunoștințe despre lucrurile vechi, de cari vorbeau bătrânii de mai înainte.

b) Cu deosebire rugăm pe D-nii referenți să consulte asupra acestor întrebări numai pe *omenii cari nu știu nici scrie, nici citi, și cari n-au umblat nici odată la școală*. Acesta din cauză, ca nu cumva sub formă de tradițiune populară să ni-se comunice lucruri și narațiuni, auzite în școală, ori citite în vre-o carte ore-care.

c) D-nii referenți vor face apoi cunoscută acestor omeni interesul cel mare, ce-l avem cu toții, de a cunoște timpurile cele depărtate ale nămolului nostru.

d) I vor face mai departe atenți, că la toate întrebările, ce li se vor pune, dâșii se spun numai despre lucrurile, ce le-au auzit povestindu-se de părinții lor, ori de alți omeni mai bătrâni din sat, dăr nici de-cum să nu povestescă lucruri, pe cari dâșii le-au auzit spunându-le omenii umblați prin școli, sau cari le-au citit în cărți.

e) Apoi vor explica pe rând bătrânilor întrebările după cum urmează în chestionariul de față.

f) Pe când omenii aceștia vor povesti acum diferite întâmplări și tradițiuni, referenții vor lua ohiar în momentul acela note în scris despre toate narațiunile lor, fiind-că alt-cum ușor se poate întâmpla, ca în cursul altor întrebări, să se uite o parte din lucrurile povestite, și interogatoriul nu mai presintă autenticitatea, ce trebuie să o aibă, ca să fie: *o adunare fidelă a narațiunilor bătrânesce*.

g) În casu când s'ar întâmpla, că bătrânii chemați spre consultare să comunice referenților vre-o *tradițiune populară de o importanță ore care mai deosebită pentru istorie*, în casul acesta D-nii referenți sunt rugați să adreseze acestor omeni încă o dată întrebarea: *dacă lucrurile aceste, așa după cum le spun dâșii, le-au auzit povestindu-se de părinții lor, ori de alți omeni bătrâni fără carte, sau poate le-au auzit dela omeni, cari le-au citit în cărți?*

h) Cu deosebire rugăm pe D-nii referenți să nu cerce, sub nici o formă, ca să influențeze asupra povestirii omenilor, pe cari i consultă, și în modul acesta să le impună păreri sale individuale, — chiar și în casul, când dâșii vor fi pe deplin convinși, că faptul așa, după cum se povestesc în popor, este fals. — De exemplu: *dacă vre-un bătrân ore-care ar spune, că Traianu ori Troianu a fost un Domn din Țeroromânească, care-și avea scaunul Domniei la Severin*, referenții nici să nu combată nici să schimbe ceva din tradițiunea aceasta, ori din alte tradițiuni asemenea, ci să le comunice esact așa, după cum i s'au povestit de bătrâni.

6. Cei dintâi 20 de referenți, cari vor răspunde mai bine la întrebările cuprinse în chestionariul de față, vor primi în semn de recunoștință din partea

noastră, câte un exemplar din scrierea noastră (*Revoluțiunea lui Horia în Transilvania și Ungaria*) un volum în 8° de 523 pagini.

7. Răspunsurile se vor adresa de-a dreptul la *autorul Cestionariului*, în Bucuresi, Strada Smârdan Nr. 8.

Pentru viitorii însă, când cultul istoriei va fi mai estins și mai sacru la noi în țară, noi suntem siguri, că investigațiunea tradițiilor va aduce cele mai strălucite rezultate pentru istoria noastră națională.

Bucuresci, 6 Februarie 1893.

Nic. Densușianu.

Dare de sēmă și mulțumită publică.

Arad, 29 Martie 1893.

(Fine.)

Prin colecta D-rei Măriora Iorgoviciu din Cuvădia: D-ra colectantă și Maria Brinda câte 1 fl.; Avram Balas Eva Tomi câte 50 cr.; Z. Zichiu, V. Iorgoviciu, Gizela Tausig și Rama Levi câte 20 cr. — Suma 3 fl. 80 cr.

Prin colecta d-rei Maria Bochișdin. Urbea mare: D-ra colectantă, Lucreția Giurotu Vilhelmina Munteanu, Ioan Mihailoviciu, Dimitrie Banuța, George Papp, Pantelie Bugariu și Ioan Giurotu, câte 1 fl.; P. Atim, Maria Pinteș, Etelca Isac, și St. Pulvau câte 50 cr. Rosalia Romanu 40 cr. V. Neagu și D. Porumb, câte 20 cr. I. Magyari și Sandorné câte 10 cr. — Sama 11 fl.

Prin colecta d-rei Anuța Beleşu din Odvoșu: N. N. 2 fl., Sofia Cotșel 2 fl. Iuliana Cotșel, N. N. Almacoveiu, Iosif Arișian, Dan Maria, Elis. Buda, N. N. Elis. Condrea, Sofia Cotșel și Anuța Beleşu câte 1 fl. — Suma 14 fl.

Prin colecta d-rei Valeria Popoviciu din Otlaca: Rev. D-lă Sava Popoviciu 5 fl., Victoria Em. 5 fl., Olga Turcu și N. N. câte 2 fl., Valeria Popoviciu, Iuliana și Victoria Popoviciu Eug. M. Mircea, Dr. L. Popoviciu și A. Desianu câte 1 fl., Alexandra Giulau 60 cr., Marta Giulan și Emilia Zasto câte 50 cr. — Sama 20 fl. 60 cr.

Prin colecta d-rei Vióra Magdu din Ecica rom. D-ra colectantă, Adrian Vulcanu. Sofia Popoviciu și Mileva Mico câte 1 fl., Ruja Ciolac, Maria Ghilezan, Vióra Ghilezan, Eufemia Barbu, Lucreția Ghilezan, Lucreția Ghilezan, Barbulescu și Lutiana Mico câte 50 cr. — Sama 8 fl.

Prin colecta d-rei Ersilia Istiu din Mehala: Emanuil Ungureanu, 5 fl., Iuliana și Paul Rotariu 2 fl., George N., I. Bandu, N. N., M. Doboșian, Emilia N., Iosa Madincean, N. N., N. N., Macra Plavosiu, Hermina Caracioni, Emilia Golub. Ana Magdu, Maria Rogean, Nio. Fizeșu, N. N., I. Padovici și D-ra Ersilia Istiu câte 1 fl., Cristina Rotaru, Stana Rotaru, N. N. Ioan Ravanțiu, Sofia Gruiu George Gruiu, Ștefa Murărescu, T. Bugariu, Maria Marinceu, Drag. Rotariu, Euf. Rotariu Ana Rotariu, Cata Sunicu și Nediu Sanco câte 50 cr. — Sama 31 fl.

Prin colecta d-rei Livia Carabașu din Batta: D-ra colectantă 2 fl., N. D., Anna Nestor și Pataky câte 50 cr., D-lă Aureliu Roxin 30 cr., Veniczier Giula 20 cr. — Sama 4 fl.

Prin colecta d-rei Dragina Adamoviciu din Semlaou: Lazaru Adamoviciu, Lazaru Giulau și Maria Rosiu câte 1 fl.; D-ra Dragina Adamoviciu, Sigmund Rajta și Lazaru Hageg câte 50 cr. I. Samandau 40 cr., I. Ionușiu 40 cr., I. Rosiu, T. Guleiu, Titu Guleș, Sabiu Adamu, Rajda Sigmund, G. Istiu, L. Istiu, P. Suciu, I. Marina, Ilie Giulan, Radovanu Marinu, Ilie Aldea câte 20 cr. N. N., N. N., câte 10 cr. Suma 7 fl. 90 cr.

Prin colecta d-rei Darina Giurgioviu din Nadlaou: D-ra colectantă, Ludovica Gross, N. N., Mihai Chioiu, N. N., G. Șerbanu, N. N., N. N., N. N., N. N., St. Fucaru, N. N., N. N., Sava Petroviciu, Konyesd, Kovacs L., N. N. Elena Caba, G. Șerbanu, St. Lupanu, Romulu Tancean, Mitra Peșanu, Jeno Nioiociu, Al. Mihailovici și G. Nioiociu, câte 1 fl., Iulius Friedmann, Melania Mihailoviciu, câte 50 cr. Suma 34 florini.

Prin colecta d-rei Paulina Voianțiu din Utvinu: D-ra colectantă 1 fl. 10 cr. Emilia Rusu, Rosa Imre, Dimitrie Cristina și Iuliana Schwartz, câte 1 fl. Suma 5 florini.

Prin poșta am primită dela: Rvr. d-nu Vas. Papp 1 fl., Dr. Georgiu Do-

brin și Ionu Simu câte 2 fl., Rvr. Ios. Dalciu 1 fl. Suma 6 fl.

Prin colecta depusă vev. Consist. din Arad au încurs dela: Dr. G. Plopu, Liviu Tamașdanu, câte 3 fl.; Rev. Moise Grozescu 2 fl., Dionisie Popoviciu și G. Purcariu, câte 1 fl. Suma 10 fl.

Romulu Nestor, Traianu Vatiianu, președinte. secretar.
Nicolau Ștef. Popu, casaru.

Literatură.

A apărut în tipografia și în edițiunea noastră:

„Independența bisericăscă a Metropoliei de Alba-Iulia“. Cercetare istorică-critică. despre relațiunile Bisericii române din Metropolia Albei-Iulie cu Biserica Romei, de Nic. Densușianu. Cuprinsul broșurei este: *Conciliile provinciale din 1872 și 1882. Manifestul de Unire cu biserica Romei din 7 Oct. 1698. Textul original român și traducțiunea latină falsă. Istoricul român despre Unirea bisericăscă cu Roma și folele Unirei*. — Broșura 8° mare, 44 pag., se află de vânzare la administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“. Prețul unui exemplar 20 cr. (sau 50 de bani). Porto 3 cr., pentru România 15 bani.

Necrolog.

Subscriși cu inimă frântă de durere înscințată pe toți consăngenii, amicii și cunoscuții, că iubita noastră soră: Văduva lui Alexiu Hossu de Kis-Nyires născută Maria Mihalyi de Apșa, după un scurtă morbu de plămâni, astăzi la 2 ore d. am. în etate de 44 ani și-a dat nobilul său suflet în mâinile atot-puternicului Creatoru. Astrucarea rămășițelor pămăntesci a scumpei defuncte se va îndeplini după ritul Bisericii române gr. cat. Lună, în 24 luna cur. st. n. la 4 ore d. am. în cimiterul comunu din Deșu.

Fia-i țerina ușoră și memoria binecuvântată!

Deșu, 22 Aprilie n. 1893.

Văd. lui Antoniu Văradi, n. Elena Mihali, ca soră.

Tulu Mihalyi, subcolonel ces. și reg. în pens.; deputat dietal; Dr. Victoru Mihalyi, episcopul gr. cat. ală Lugosului; Dr. Ioan Mihalyi, fiscalu comitatensu; ca frați.

DIVERSE.

Strigoii în școală. Școala primară din Nulslack, în Prusia orientală, a fost închisă o săptămână întregă din cauza următorului fapt curios: Strigoii se plimbau prin școală, ca la ei acasă. Săra, se vedeau umbre cari gemu. Preotul făcu slujba pentru gonirea diavolilor; dăr înzadar. Dracii nu voiau să plece. Un institutor necredinciosu intră săra în clasă și fu palmuit grozav. Totuși, putu să pună mâna pe strigoii și-lu predele autorităților. Era o servitor frumosă a unui profesor, care avea amanți atâția, încât defilau pe sub ferestrele stăpânilor. Nu se știe, dacă la acest rezultat a servit și liturgia.

Pălării de pae pentru cai. Un diar ală pălărierilor din Parisu dă veste despre o nouă descoperire curiosă: pălării pentru caii. Arșia mare, care a domnit în anul trecut în sudul Francoiei, a dat unui locitor din Bordeaux ideia să facă pentru caii săi pălării de pae și invenția aceasta a fost așa de practică, încât s'a adaptat la toți caii dela trăsuri, omnibuse, tramvae și oupee. Pălăria acoperă ochii și fruntea calului, pe când pentru urechi sunt lăstate două deschizături. Sub pălărie se pune un burete îmbibat cu oțet pentru ca să răcorescă capul animalului. Negreșit că caii s'au indignat la început de moda asta, pe urmă însă s'au obișnuit cu ea și acum li se pare, că de când s'au născut poartă numai pălării de pae.

Proprietar Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Matoru

*) Cestionariul istoric a apărut în 19 N-r, și anume: în N-rii 53—56 și dela 59—63, precum și în N-rii 66, 67, 70, 74, 75, 76, 80, și 81 ai „Gazetei Transilvaniei“ din a. c.

Cursul la bursa din Viena.

Din 25 April 1892.

Renta ung. de aur 4%	115 70
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	123 50
" " " " argint 4 1/2%	101.50
Oblig. " " " de ost. I. emis.	110.75
" " " " " II "	—
" " " " " III "	—
Bonuri rurale ungare	96.55
" " croato-slav.	—
Despagubirea dijmei de vin	97 50
Imprum. ung. cu premii.	152.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghed.	142.75
Renta de hartie austr.	98.40
" " argint " "	97.95
" " aur " "	117.02
Losuri din 1860	148 50
Actii de-ale Banței austro-ung.	983.—
" " " ung. de credit.	403.25
" " " aust. de credit.	344 25
Argint	—
Galbeni imp.	5.77
Napoleondori	9.73
Marci imp. germ.	59.87 1/2
London (lire sterlinge)	122.25
Rente de corone austr.	96.85
" " ungară	95.65

Cursul pieței Brașov.

Din 26 April 1893.

Bancnote rom. Cump.	9.66	Vend.	9.69
Argintu român.	9.55	"	9.60
Napoleon-d'ori	9.69	"	9.72
Galbeni	5.65	"	5.70
Ruble rusesci	1.26 1/2	"	—
Marci germane	59.—	"	59.70
Lire turcesci	—	"	—
crisuri fonc. Alb. 6%	101.—	"	—
" " " 5%	—	"	—

„La o întreprindere se caută a participa 2—3 companiști români.

Capitalul trebuincios e à 700—1000 fl. Venit sigur și splendid. Companiștii sunt deobligați a participa la întreprinderea ce e legată cu călătoria în Europa, Asia, America, și în prima loco la expoziția din Chicago. Reflectanții serioși sunt rugați a se adresa pe calea postală sub adresa:

„G. N. C.“
în Cuvin
per Gyork.

91.3—3.

Sz. 84—1893.

Arverési hireetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, a nzebani kir. törvényszék 1893 évi 838 szám és a Fogarasi kir. járásbírósnak 1893 évi 861 sz. végzése által 1893 év Mártius hó 10-ik napján Nagyszabeni Frid. Czikeli javára Fogarasi Neumann Lipót és neje ellen 485 frt. 39 kr. tőke s ennek 1892 év Október hó 1 napjától járó 6% kamatai, az eddig összesen 27 frt 75 kr. perköltség és 1 frt 50 kr hirdetési kövétel és erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság be foglalt és 1100 frt — kr-ra becsült 20 cséplő gép részek. 50 vető gép és 50 drb. új eke ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a Fogarasi kir. járásbírósnak 1893 évi 1080 p. sz. alatt kelt kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Fogarason alpercek lakásán leendő eszközzésére **1893 év Május hó 5-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy fenti ingóságok ezen érverésen az 1881. évi LX. törvény-czikk 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Felhívotnak egyuttal mindazok, kik a lefoglalt s most elárverezendő tárgyakra elsőbbséggel birnak és ez a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi igény-iket az árverés megkezdéséig szóval vagy írásban alulirt végrehajtónál az 1881. évi LX. t.-cz 111. és 112. §§ ai értelmében a külföldbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt, Fogarason 1893 évi Április hó 19 napján.

Gyárfás Ferencz,
kir. bírósági végrehajtó.

98. 1—1.

„ARDELEANA“

institutu de creditu și de economii pe acții în Orăștie.

Avisu.

Institutu de creditu și de economii

„ARDELEANA“

societate pe acții în Orăștie (Szászváros). Piața mare Nr. 2 și 4 în casele proprii.

Primesce depunerii spre fructificare sub următoarele condițiuni:

- a) Depunerii făcute la a căroru ridicare nu se cere abdicere, cu 5%;
- b) Depunerii făcute cu condițiune de a se anunța ridicarea lor, cu 5 1/2% și
- c) Depunerii făcute pe timp mai îndelungat de către Biserici, școle, corporațiini culturale, ori cu altu scopu de binefacere, cu 6%.

Depunerii, ridicării seu anunțării se potu efeptui și prin poșta.

Orăștie, 1 Aprilie 1893.

99.1—*

Directiunea.

ABONAMENTE

la **„GAZETA TRANSILVANIEI“**

Prețulu abonamentulu este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe unu anu.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe unu anu.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anu.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anu.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se facu mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se voru abona din nou, se binevoiescă a scrie adresa lămurit și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Viena 1873. Medalia pentru merit.	Budapesta 1885 Dipl. de onore.	Agram 1891. Diplomă de onore.	N.-Palanka 1887 Med. de anru.	Dipl. de onore Londra 1878.
--------------------------------------	-----------------------------------	----------------------------------	----------------------------------	--------------------------------

Iosifü Csik

c. și r. escl. priv.

Prima fabrică de Sirmier Portland-Cement și varu-hydraulic in BEOCSIN.

Biroulu-Centralu și depositulu: **Budapesta, V., Rudolfsquai 8,** recomandă onor. d-ni fidari și arhitecti, întreprinderiloru de construcțiun, proprietariloru, comiteteloru rurale și bisericesci, precum și onor. publicu doritoru de a clădi, propriile sale fabricate in

Portland-Cement și varu hydraulicu,

cari se liferează totdeuna in calitate escelentă. — Prețuri curente și informațiuni se trimitu la cerere punctualu.

Parisu 1876 med. de bronz.	Kecskemét 1872 med. de argint.	Neusatz 1875 med. de aur	Szeged 1878 med. p. merit	Triestu 1883 med. de anru
-------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------	------------------------------	------------------------------

MARIAZELLER, Picăturile de stomachu

cari au efectu escelentu in contra tuturoru bóleloru de stomachu, suntu unu medicamentu neapăratu de lipsă pentru ori-ce casă.

Schulzmark
Mariazeller

Semnele din care se cunosc bólele de stomachu sunt: lipsa de apetitu, slăbiciunea stomachulu, respirațiune cu mirosu greu, umflare (venturi), răgălatu acru, colică, cataru de stomachu, producere escesivă de flegmă, gâlbini re, greață și vomare, cărcei la stomachu, constipațiune seu inculiare

Și la durere de capu, încărcarea stomachulu cu mănăcări și beuturi, limbrici, suferințe de splina, ficat și hemoroide, aprobatu ca medicamentu siguru de vindicare.

La bólele indicate s'a constatatú picăturile Mariazeller, ca celu mai bunu leacu, care confirmă sute de testimonii. Prețulu unei sticle inpreună cu prescrierea de întrebuințare **40 cr.** sticla, in-doitu de mare **70 cr.** Expedițiunea centrală prin farmacistulu **Carl Brady, Kremsier (Moravia.)** Să se observe marca de contrafacere și subscrierea.

Picături veritabile suntu numei acelea pe acărur embalage este lipită o fâșiă verde cu cuvintele „Bezeuge die Echtheit.“ Acesta fâșiă pórtă și subscrierea mea

Veritabile se află in Bravovú: la farmacia Jekelius Wwe, farm. Victor Roth, farm. Jul. Hornung, farm. Franz Kelemen la „Biserica albă“, farm. Eduard Kugler la „Hygiea“, farm. Gust. Jekelius in Husszufalu

Anunciuri

(insertiuni și reclame)

Suntú a se adresa subscri-sei administrațiunii. In casulu publicării unui anuciun mai mult de odată se face scăde-mentu, care cresce cu câtú publicarea se fece mai de multe-ori.

Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potu cumpăra in librăria Nicolae Ciurcu, și in tutungeria I. Gross.